

بررسی دلایل مرگ کارگر میدان نفتی| مرگ کارگرمیدان نفتی در هزارتوی حرف و حدیث ها

دلایل مرگ کارگر میدان نفتی یادآوران در هویزه هنوز در هاله‌ای از ابهام است ولی همکارانش می گویند او به نان شب هم محتاج بود.

مرگ «عمران روشنی مقدم» کارگر میدان نفتی یادآوران در هویزه هنوز هم محل ابهامات فراوانی است. مسئولان و پیمانکار عقیده دارند که مرگ وی به شرایط کاری و دستمزد و مزایای وی ارتباط ندارد ولی همکارانش عقیده دارند در روزهای منتهی به مرگ، مرحوم روشنی مقدم به نان شب هم محتاج بوده است.

مرحوم عمران روشنی مقدم از کارکنان شرکت پیمانکاری مؤسسه «نظم آفرینان ایمان» که در زمینه حراست و نگهبانی فعالیت می‌کرد، روز چهارشنبه ۲۱ خردادماه در محدوده چاه نفتی شماره ۱۹ در میدان نفتی یادآوران خود را به دار آویخت.

روشنی مقدم امسال دریافتی نداشته است و درخواست مساعدۀ مالی کرده است ولی ظاهراً شرایط کارگران به گونه‌ای نبوده که آنها برای چنین کاری اقدام به نوشتن درخواست کتبی و نگهداری سوابق کنند و همین امر باعث شده است، شرکت پیمانکاری اعلام کند هیچ درخواستی از جانب روشنیه مقدم برای دریافت مساعدۀ به این شرکت نرسیده است.

همکاران کارگر چه گفتند؟

یکی از همکاران مرحوم عمران روشنیه مقدم که نامش نزد ما محفوظ است، زوایای بیشتری از ماجرا را فاش می‌کند و می‌گوید: مرحوم روشنیه مقدم تا ۱۲ فروردین‌ماه امسال سرکار حاضر بوده و بعد از آن به مدت ۲۰ روز برای درمان در محل کار حاضر نمی‌شود. نهایتاً وی ۲۰ روز در نبوده و بعد از آن به محل کار خود مراجعه و مشغول به کار می‌شود.

وی در گفتگو با [خبرنگار](#) ما می‌افزاید: متأسفانه برخلاف عرف رایج، برای این ۲۰ روز هیچ حقوقی به وی تعلق نمی‌گیرد در حالی که طبق قانون کار باید مرخصی استعلاجی یا استحقاقی برای وی در نظر می‌گرفتند و پایه حقوق را به وی می‌دادند.

همکار عمران روشنیه مقدم ادامه می‌دهد: ما ۱۵ اردیبهشت‌ماه حقوق فروردین‌ماه خود را دریافت کردیم ولی مرحوم روشنیه مقدم هیچ دریافتی نداشت.

این کارگر در خصوص دریافتی کارگران این میدان نفتی نیز می‌گوید: سال قبل دو میلیون و ۱۰۰ هزار تومان دریافت می‌کردیم و امسال سه میلیون و ۲۰۰ هزار تومان دریافتی ما شد. قبلاً ما نهایتاً تا هفتم حقوق خود را دریافت می‌کردیم ولی در این چند ماه حقوق ما با تأخیر پرداخت می‌شد.

وی افزود: برخلاف اعلام پیمانکار که گفته بود حقوق کارگران را ۱۵ هرماه می‌داد ما نهایتاً هفتم می‌دادیم یعنی حقوق اردیبهشت‌ماه که هنوز به ما پرداخت نشده است، ۲۳ روز تأخیر دارد برای همین به کارگران فشار وارد شد و از همه بیشتر به مرحوم عمران فشار مالی وارد شد.

این کارگر تصریح کرد: مرحوم عمران تقاضای مساعدۀ کرده بود ولی همه ما بلد نیستیم کتبی درخواست مساعدۀ کنیم ولی پیامک‌های مرحوم موجود است که به یکی از معتمدان پیمانکار می‌داد. وضع مالی وی آنقدر بد شده بود که حتی پول نداشت با خود غذا سر کار خود بیاورد

ولی شرکت توجهی به این امر نمی‌کرد. به جرأت می‌گویم نان برای خوردن نداشت و همکاران برای وی جمع می‌کردند.

یکی دیگر از کارگران نیز در خصوص شرایط کاری کارگران در میدان نفتی یادآوران می‌گوید: از ابتدای امسال شرایط کاری ما سخت شد. پیمانکار که حدود پنج سال است این کار را گرفته به ما اعلام کرد که باید قرارداد ببندید در حالی که قبلاً قرارداد با ما نمی‌بستند.

وی می‌افزاید: این بار یک قرارداد ۶ ماه جلوی ما گذاشتند که برخی همکاران از امضای آن خودداری کردند و عقیده داشتند غیرقانونی است ولی صدای ما به جایی نرسید و به رغم اطلاع دادن به فرمانداری و سایر ادارات، ما به حق خود نرسیدیم و مجبور شدیم قرارداد ببندیم.

این کارگر میدان نفتی یادآوران ادامه می‌دهد: مسئول اداره کار هویزه اصلاً از ما حمایت نکرد و ما نتوانستیم به حق و حقوق خود برسیم.

عمران هنوز حقوق نگرفته

مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی خوزستان در خصوص مرگ این کارگر به خبرنگار مهر با اشاره به وجود چندین شرکت با حقوق معوق کارگری در استان می‌گوید: هرچند که دولت فعلاً به دلیل تحریم و ویروس

کرونا با مشکلات مالی مواجه شده و هزینه‌های آن افزایش یافته ولی شرکت‌هایی باید پیمانکاری بگیرند که توان پرداخت حقوق و دیون کارگری را داشته باشند ما تمام قد پیگیری مطالبات کارگری را انجام خواهیم داد.

ارسالان غمگین در خصوص فوت کارگر یکی از شرکت‌های نفتی خوزستان نیز عنوان می‌کند: پیگیری این موضوع به حوزه روابط کار اداره کل برای بررسی فوری و ویژه محول و دستورات لازم در این خصوص صادر شد.

مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی خوزستان اضافه می‌کند: قرارداد کارگر متوفی ابتدا از تاریخ ۱۱ فروردین‌ماه سال ۹۵ آغاز و در تاریخ ۲۹ اسفند ۹۸ به پایان رسیده و مجدداً پس از غیبت کارگر متوفی از ابتدای سال ۹۹ تا ۱۱ اردیبهشت‌ماه سال جاری در ۱۲ اردیبهشت ماه نسبت به کارگیری مجددش تا زمان فوتش اقدام کرده است.

غمگین بیان می‌کند: خودم نیز شخصاً در جلسه‌ای با حضور معاونت و کارشناسان روابط کار، بازرسی کار، اداره حراست و بازرس کار هویزه در اهواز به بررسی و جمع‌بندی موضوع پرداختیم.

وی اظهار می‌کند: امسال به دنبال اختلاف بین برخی از کارگران و مؤسسه نظم آفرینان در خصوص مفاد قرارداد کار ۵۵ نفر از کارگران از امضای قرارداد کار خودداری کردند.

غمگین بیان می‌کند: بر اساس اظهارات و مدارک ارائه شده توسط نماینده مؤسسه حقوق و مزایای کارگر متوفی تا پایان اسفند ۹۸ پرداخت و تسویه حساب شده ولی حقوق و مزایای او از تاریخ ۱۲ اردیبهشت‌ماه تا زمان فوت پرداخت نشده است؛ همچنین کارگر متوفی قرارداد کار سال ۱۳۹۹ را امضا کرده و جزو کارگران معترض نبود.

وی در پایان اظهار می‌کند: حقوق و مزایای فروردین‌ماه کارگران در تاریخ ۱۸ اردیبهشت ماه پرداخت شده است ولی تا این لحظه حقوق و مزایای اردیبهشت ماه به کارگران پرداخت نشده است.

همان یک بیانیه

مؤسسه‌ای که نیروی انسانی نگهبانی و حراست از محدوده چاه شماره ۱۹ میدان نفتی یادآوران را تأمین می‌کند و دیگر حاضر به پاسخگویی به ابهامات در این زمینه نیست به همان یک بیانه خود بسنده کرده است.

در بخشی از این اطلاعیه مؤسسه «نظم آفرینان ایمان» آمده است: لازم

به توضیح است که حقوق و مزایای ماه اسفند و عیدی و سنوات مرحوم محمدی روشن به‌طور کامل و بر اساس قانون کار و قرارداد منعقدۀ پرداخت شده است که مدارک روزهای حضور ایشان در محل کار و اسناد پرداختی در پیوست یک ارائه شده است. در تاریخ ۲۹ اسفندماه ۱۳۹۸ قرارداد ایشان به دلیل یک مشکل شخصی تمدید نگردیده و بازگشت به محل کار منوط به حل مشکل یادشده گردیده است که بر اساس مدارک موجود که در صورت نیاز قابل ارائه است متعاقباً مرحوم به مدت ۲۱ روز در مؤسسه شفا تحت مداوا قرار گرفته و پس از طی این دوران به محل کار خود بازگشته است.

در این اطلاعیه تأکید شده است: لازم به ذکر است که موعد پرداخت حقوق اردیبهشت، بر اساس روال در پانزدهم ماه بعد یعنی نیمه خرداد بوده است که تا روز فوت کارگر با ۶ روز تأخیر و دیرکرد مواجه شده است؛ حال قضاوت با افکار عمومی و وجدانهای بیدار است که آیا ۶ روز دیر کرد میتواند انگیزه‌ای برای ارتکاب به خودکشی آن هم در محل کار باشد؟ قطعاً علل و عوامل و انگیزه وقوع این حادثه تلخ را باید در جای دیگری به جز محیط کار جست و ضروری است.

باید به قراردادهای ظالمانه پایان داد

رئیس مجمع نمایندگان خوزستان در مجلس شورای اسلامی نیز روز جمعه وارد ماجرا شد و با صدور بیانیه‌ای اعلام می‌دارد که شنیدن خبر ناگوار جان باختن یکی از کارگران پیمانکاری شرکت نفت در مناطق نفتی جنوب غرب بار دیگر آذیر خطر بی‌عدالتی در تضييع حقوق قشر کارگر را به صدا در آورد و ضرورت بازنگری در برخی ساختارها و رویه‌های ناصواب اداری را بیش از پیش آشکار ساخت.

سید کریم حسینی در این بیانیه تأکید می‌کند: باید به فعالیت پیمانکاران نیروی انسانی که قراردادهای ظالمانه و سودجویانه منعقد می‌کنند پایان داد و این کار با راهکارهای واقع‌بینانه محقق می‌شود.

نماینده اهواز در مجلس شورای اسلامی اعلام می‌کند: تنوع قراردادهای کارگری، تاریخ محدود به‌کارگیری کارگران، عدم پرداخت به هنگام حقوق و مزایا، یکجانبه نگری در انعقاد قرارداد و عدم نظارت صحیح سازمان‌ها و ادارات ذیربط همه و همه باعث ناامنی روانی، عدم ثبات شغلی، اضطراب و استرس، بی‌عدالتی و اجحاف به کارگران شده است.

در این بیانیه تأکید می‌کند: مجمع نمایندگان مردم شریف خوزستان در مجلس شورای اسلامی ضمن ابراز تأسف شدید از حادثه ناگوار فقدان یکی از کارگران زحمتکش این مرز و بوم، به مدیران مربوطه برای رفع ایرادات فوق هشدار داده و از طریق مجاری قانونی مشکلات کارگران را با جدیت و قاطعیت پیگیری خواهد نمود.

براساس این گزارش، استان خوزستان پایتخت فعالیتهای نفتی کشور است و شرکتهای بیشماری در این استان در بخشهای مختلف فعالیت می‌کنند. صدای اعتراض کارگران از تأخیر پرداخت حقوق و بی‌توجهی به مزایای آنها این روزها از هر گوشه‌ای به گوش می‌رسد.

وزارت نفت باید به صورت اضطراری به این وضع رسیدگی کند چرا که خوزستان دیگر تحمل بحران جدیدی را ندارد و نباید نارضایتی شغلی آن هم در وزارت نفت مثل آنقدر حاد شود که بحرانی به بحران‌های فعلی خوزستان اضافه کند.

در کنار تمام این شرایط مالی و غیرمالی و خانوادگی که برای مرگ مرحوم روشنی مقدم ردیف شده است یک نکته بسیار حائز اهمیت است. نگهبانان میدان نفتی یادآوران در نقطه‌ای قرار دارند که آنقدر به کشور عراق نزدیک هستند که به راحتی پاسگاه کشور عراق و تردد مردم منطقه در استان میسان را مشاهده می‌کنند.

در چنین شرایط مرزی چگونه می‌توان قبول کرد که نگرانی که مسئول حفظ امنیت چاه‌های نفتی است با چنین مشکلات مالی و خانوادگی دست‌وپنجه نرم می‌کند. باید این موضع ریشه‌یابی شود که در این نقاط حساس که حتی صدای فریاد ایرانی و عراقی‌ها به هم می‌رسد، چگونه تا این میزان نارضایتی شغلی وجود دارد.

گوشه‌های پنهان فراوانی در ماجرای مرگ غم انگیز عمران کارگر نفتی میدان یادآوران وجود دارد. وزیر نفت هم قول داده که یکی از مشاوران خود را برای روشن شدن موضوع به منطقه اعزام کند. افکار عمومی در انتظار روشن شدن موضوع مرگ این کارگر هستند ولی قطعاً مرگ کارگر به دلیل غم نان برای هیچکس پذیرفتنی نیست و مسببان آن باید با برخورد جدی مواجه شوند.